

399

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 października 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu postępowania przy uznawaniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) i art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 maja 1960 r. w sprawie trybu postępowania przy uzna-

waniu gospodarstw rolnych za wspólnie lub odrębnie prowadzone dla celów wymiaru podatku gruntowego (Monitor Polski z 1960 r. Nr 51, poz. 243, z 1961 r. Nr 83, poz. 347, z 1962 r. Nr 49, poz. 241 i z 1963 r. Nr 97, poz. 458) wyrazy „do dnia 31 grudnia 1965 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1967 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

400

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 6 grudnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzania do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 13 maja 1960 r. w sprawie wprowadzania do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami (Monitor Polski z 1960 r. Nr 46, poz. 222, z 1962 r. Nr 48, poz. 234

oraz z 1964 r. Nr 17, poz. 80) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1965 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1967 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

Minister Gospodarki Komunalnej: *S. Sroka*

401

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 6 grudnia 1965 r.

w sprawie wspólnego eksploataowania obiektów zaplecza technicznego uczestników porozumienia w transporcie samochodowym i rozwoju kooperacji w zakresie wykorzystania tego zaplecza.

Na podstawie § 7 uchwały nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Wspólne eksploataowanie obiektów zaplecza technicznego uczestników porozumienia w transporcie samochodowym.

§ 1. 1. Uczestnicy porozumienia branżowego w transporcie samochodowym, zwani dalej uczestnikami porozumienia, mogą podejmować wspólne eksploataowanie takich obiektów własnego zaplecza technicznego tego transportu, które:

- 1) nie są objęte planem ogólnokrajowego rozwoju publicznego zaplecza technicznego motoryzacji w zakresie napraw głównych pojazdów samochodowych i ich zespołów,
- 2) nie mogą być, ze względu na wielkość, w pełni wykorzystane przez jednego uczestnika porozumienia,
- 3) dają się wydzielić organizacyjnie jako zakłady, wydziały lub oddziały prowadzone według zasad rozrachunku gospodarczego.

2. Uczestnicy porozumienia mogą wspólnie eksploataować zarówno obiekty specjalnie w tym celu wybudowane lub przejęte spoza porozumienia, jak też obiekty eksploatowane już przez poszczególnych uczestników porozumienia.

§ 2. W ramach porozumienia branżowego w transporcie samochodowym wspólnym eksploataowaniem powinny być objęte w szczególności takie obiekty, jak:

- 1) stacje obsługi lub ich poszczególne wydziały i oddziały,
- 2) warsztaty naprawcze lub ich poszczególne wydziały, oddziały,
- 3) ruchome stacje obsługi i pogotowia techniczne,
- 4) magazyny części, akcesoriów i materiałów do naprawy pojazdów samochodowych,
- 5) składnice zaopatrzenia,
- 6) stacje paliw,
- 7) place postojowe dla pojazdów samochodowych,
- 8) urzędnicy łączności branży samochodowej.

§ 3. 1. Inicjatorem podjęcia wspólnego eksploataowania obiektu zaplecza technicznego w ramach porozumienia branżowego w transporcie samochodowym może być każdy z uczestników porozumienia terenowo-branżowego tego transportu lub organ administracji państwowej właściwy w tym zakresie.

2. W razie gdy właściwa komisja porozumienia terenowo-branżowego transportu samochodowego uzna, że na terenie objętym jej zasięgiem działania istnieją warunki uzasadniające wspólne eksploataowanie obiektu zaplecza technicznego, a uczestniczący w porozumieniu, którzy mogliby być tym zainteresowani, nie przejawiają niezbędnej inicjatywy

w danym zakresie — może podjąć uchwałę zobowiązującą określonych uczestników porozumienia do podjęcia wspólnego eksploataowania obiektu wskazanego w uchwale.

§ 4. 1. Szczegółowe zasady wspólnego eksploataowania obiektu zaplecza technicznego określa umowa zawarta w tym przedmiocie przez zainteresowanych uczestników porozumienia.

2. Umowa powinna w szczególności określać:

- 1) przedmiot wspólnego eksploataowania,
- 2) przeznaczenie obiektu objętego wspólnym eksploataowaniem,
- 3) szczegółowe zasady i warunki wykorzystania obiektu,
- 4) sposób okresowego ustalania zakresu wykorzystania wspólnie eksploatowanego obiektu przez poszczególnych użytkowników,
- 5) jednostkę organizacyjną wyznaczoną do bezpośredniego prowadzenia obiektu wspólnie eksploatowanego.

3. Ogólnobranżowa Komisja Transportu Samochodowego opracuje wytyczne określające ramowe zasady rozliczeń z tytułu wspólnego eksploataowania obiektów zaplecza technicznego przez uczestników porozumienia.

§ 5. 1. Podjęcie przez uczestników porozumienia nie przewidzianego w planie gospodarczym na dany rok wspólnego eksploataowania obiektu zaplecza technicznego wymaga uprzedniej zgody właściwej jednostki nadrzędnej, w razie gdy podjęcie to wpłynęłoby na pogorszenie dyrektywnych wskaźników tego planu na dany rok dla jednostek współdziałających.

2. Zawarcie przez uczestników porozumienia umowy o wspólne eksploataowanie obiektu zaplecza technicznego w transporcie samochodowym, nie przewidziane w planie gospodarczym na dany rok, stanowi podstawę do odpowiedniej zmiany w planie operatywnym jednostki organizacyjnej wyznaczonej do bezpośredniego prowadzenia obiektu wspólnie eksploatowanego.

3. W razie pogorszenia wyników pracy obiektu zaplecza technicznego, spowodowanego przez zawarcie umowy wymienionej w ust. 2, wyniki te mogą podlegać korekcie dla celów funduszu zakładowego i premiewego na zasadach określonych w przepisach o tych funduszach.

4. Zadania wynikające z umowy w latach następnych powinny być uwzględnione w planach gospodarczych uczestników porozumienia.

Rozdział 2.

Zasady kooperacji uczestników porozumienia w transporcie samochodowym w zakresie wykorzystania zaplecza technicznego.

§ 6. Kooperacja uczestników porozumienia w transporcie samochodowym w zakresie wykorzystania zaplecza technicznego transportu samochodowego polega na:

- 1) planowym świadczeniu usług w zakresie obsługi technicznej i napraw pojazdów samochodowych,
- 2) świadczeniu wzajemnej pomocy technicznej.

§ 7. 1. Kooperacja określona w § 6 pkt 1 może obejmować w szczególności następujące usługi techniczne w odniesieniu do pojazdów samochodowych uczestników porozumienia:

- 1) obsługę techniczną wymagającą specjalnych narzędzi i urządzeń,
- 2) naprawę zespołów, podzespołów lub części zamiennych,
- 3) kontrolę i regulację podzespołów,
- 4) obróbkę mechaniczną i inną,
- 5) regenerację części zamiennych,
- 6) diagnostykę samochodową,
- 7) naprawę i ładowanie akumulatorów,

- 8) naprawę ogumienia,
- 9) mycie i smarowanie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy napraw głównych pojazdów samochodowych, ich silników oraz regeneracji części zamiennych w zakresie stanowiącym przedmiot działania jednostek organizacyjnych publicznego zaplecza technicznego motoryzacji.

3. Usługi określone w ust. 1 świadczy się na podstawie umów zawartych przez zainteresowanych kooperacją uczestników porozumienia.

4. Świadczenie usług objętych umową określoną w ust. 3 odbywa się przy zachowaniu odpowiednich przepisów w sprawie kooperacji przemysłowej.

5. Podstawą rozliczeń pomiędzy uczestnikami porozumienia za usługi określone w ust. 1 jest faktura sporządzona według cen objętych obowiązującymi cennikami, a w razie braku cenników, według cen ustalonych w trybie kooperacji przemysłowej.

6. Fundusz płac przeznaczony na wykonanie usług objętych planem i świadczonych przez uczestnika porozumienia w ramach kooperacji powinien być uwzględniony w planie funduszu płac tego uczestnika.

7. W razie wykonywania w ramach kooperacji usług nie mieszczących się w planie, powstałe z tego tytułu przekroczenia osobowego funduszu płac:

- 1) w przedsiębiorstwach objętych przepisami uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw uspołeczniowych wykonywanej przez banki (Monitor Polski z 1962 r. Nr 29, poz. 123, z 1963 r. Nr 33, poz. 168 i z 1964 r. Nr 58, poz. 275) — mogą być uznane za nie podlegające obowiązkowi likwidacji w trybie określonym w § 26 tej uchwały,
- 2) w przedsiębiorstwach objętych przepisami uchwały nr 417 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie zasad obowiązujących przy wypłatach funduszu płac i ich kontroli w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych powiązanych z budżetem centralnym (Monitor Polski z 1964 r. Nr 4, poz. 15, Nr 7, poz. 35 i Nr 45, poz. 214 oraz z 1965 r. Nr 30, poz. 160) — mogą być zlikwidowane przez przydzielenie odpowiedniej sumy z rezerwy funduszu płac danego resortu.

§ 8. 1. Wzajemna pomoc techniczna uczestników porozumienia w ramach kooperacji (§ 6 pkt 2) może dotyczyć w szczególności:

- 1) doraźnego i sporadycznego wykonywania usług w zakresie usuwania powstałych w drodze uszkodzeń pojazdów samochodowych,
- 2) odstępowania części zamiennych, akcesoriów, materiałów technicznych i ogumienia,
- 3) zaopatrywania pojazdów samochodowych w paliwo i oleje smarne.

2. Wzajemną pomoc techniczną uczestnicy porozumienia świadczą na podstawie uchwały właściwej komisji porozumienia terenowo-branżowego transportu samochodowego lub komisji porozumienia ogólnobranżowego tego transportu, określającej szczegółowo jej zakres.

3. Podstawą rozliczeń pomiędzy uczestnikami porozumienia za świadczenia określone w ust. 1 pkt 1 jest faktura sporządzona według cen objętych obowiązującymi cennikami, a w razie braku cenników — na podstawie kalkulacji wynikowej, obejmującej koszty rzeczywiste i 5% zysku.

Rozdział 3.

Przepis końcowy.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Komunikacji: *P. Lewiński*